

A tenger nevében

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ VERSE

Sensibile

IVASKOVICS JÓZSEF ZENÉJE

Mo-hog a Ti-sza, hall-gat a ha-rang. Mi-ért is be-szél-ne fél - re?

Csak a meg-kő-tött, ma-gá-ra ha-gyott ba-rom bő - dül az ég - re.

Tud-juk a dol-gunk, me-ne-kü-lünk. Hoz a víz új ín - sé - get,

s vi-szi a bú-zát, vi-szi a bort, vi-szi a bé-kes - sé - get.

Har-mad-nap ó-ta ten-ger e táj, s a bé-ke kö-ve-te ké - sik.

Va-la-mi el-tört, va-la-mi fáj, Sza-kad-jon most már vé - gig!

Mint sza-kadt az ín, sza-kadt a gát, és sza-kadt a szív - ből az á - tok

De úgy tért visz-sza, mint bu-me-ráng, le-csap - va re-ánk és rá - tok.

Mo-so - lvodí el már eöv - szer. U - ram, adi tes - tem - re na-tvo - lat - in - get.

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D5

Szé - gyen, hogy há - bor - gat - ják a ha - lak föld - ben la - kó e - le - in - ket.

D5

Küld - je - tek zsá - kot meg ho - mo - kot és ka - to - nát, ti ré - gi ki - rá - lyok,

Gm Gm7+ Gm7 Gm6 F Fm D5

mert fe - jünk - re ül - ve sze - münk bo - ga - rát váj - ják már a si - rá - lyok,

D5

kik meg - száll - tak min - ket a vi - ze - ket lát - ván. Jöt - tek a víz - hor - dó fel - le - gek há - tán,

Gm Gm7+ Gm7₃ Gm6 F Fm₃ D5

jöt - tek az ár - ral, a fel - duz - zadt é - ren. Jöt - tek a nagy - sá - gos ten - ger ne - vé - ben.